

Felparcellázák, avagy a városé lesz?

Reptéri álmok és privatizáció

A kormány keddi ülését követően a szóvivő arról tájékoztatta a sajtót, hogy az ÁPV Rt. 11 önkormányzati repülőteret értékesít majd versenyeztetéssel. A kiemelték között ott található a szegedi is, amelynek sorsa régóta rendezetlen. Nagy kár lenne, ha a privatizációt követően a 200 hektáron elterülő létesítménynek a majdani tulajdonosok más szerepet szánának, például felparcelláznak az egészet. Igaz, a kormány légi közlekedési stratégiájában a szegedi repülőteret regionálisként nevesítik, kérdés, ez mire lesz elég.

Az 1960-as években egy politikai döntéssel megszüntették a vidék Magyarországon a polgári légi közlekedést. Azok a repülőterek éltek túl az elmúlt évtizedeket, amelyek aktív sportrepülő egyesületek működtek tovább, ilyen a szegedi is. Úgy látszik, elődeink azért tudtak valamit, mert a repülőtereket olyan városokban építették egykoron, amelyek az új régiós struktúrában is főszerepet kapnak. Lásd: Győr, Pécs, Nyíregyháza, Debrecen. Csak hogy igen eltérően alakult a rendszerváltás óta a repülőterek sorsa.

A győriek örülhetnek, adta tudtul olvasóinak a Kisalföld hétfői számában, mivel 2,2 milliárd eurót, félmilliárd forintot nyertek Phare-támogatásként a repülőtér fejlesztésére, a maguk félmilliárdja mellé. Debrecen kapcsolt a legkorábban, a '90-es évek elején, amikor egy talicska kárpótlási jegyért megsze-

Mi indul be, a privatizáció, vagy a regionális légi közlekedési csomópont fejlődése? (Fotó: Gyenes Kálmán)

rezték a tulajdonjogot, majd amikor a fennmaradó összeget ki kellett volna készpénzben fizetni, az akkori kormány ettől elegánsan eltekintett. A pécsiek is gyakorlatilag ingyen jutottak a létesítményhez, ám a fejlesztéshez már a régió is 1 milliárdot szavazott meg. A szombathelyi önkormányzat nem várt tovább, az elmúlt hónapban zsebbe nyúlt és fizetett, hogy magáénak tudhassa a repteret.

És mi a helyzet Szegeden? A város, a megye és a régió is kinyilvánította, hogy szükség van a repülőtérre, azt fejleszteni kell. Indokolják ezt az üzleti, gazdasági, turisztikai, diplomáciai elképzelések is. Az üzemeltetést a Szegedi Repülő Egyesületre bízták,

amely két éve már fél pénzből kénytelen azt megoldani. Egy képviselő, bizván abban, hogy '99 második felére tulajdonba kapja a város a létesítményt, csak hat havi összeget javasolt megszavazni a költségvetésben. Azóta az addigi 20 milliós helyett évi 10-re csappant az önkormányzati apanázs, ez pedig azt jelenti, hogy a sportegyesület alaptevékenységére nemigen jut, ráadásul az áldatlan helyzet a szegedi mentőhelikopter további működését is veszélyezteti – magyarázta Podolcsák András repülőtér-vezető.

Egyébként a szegedi repülőtérnek az önkormányzati pénzből 30 milliós beruházással elkészült világítás-technikája mellett számos

olyan már meglévő adottsága van, amellyel kategóriájában a legmagasabb kvalifikációt érte el. Gyakorlatilag ma is reggeltől napestig működik a nyilvános repülőtér. Az európai színvonalúra fejlesztése pedig 1 kilométer autópálya megépítésének díja, vagyis 1 és fél milliárd forint lenne.

A hasonló funkciójú, ám már jól kiépített infrastruktúrájú nyugati repülőterek közül több tucatot végigjárt szakember, Podolcsák András elmondta, a repülőterek mint „közlekedési felületek” – amelyek a közlekedés zajlik, a kiszolgáló épületektől a kifutópályán át a világításig – üzemeltetése pénzbe kerül, veszteséges. Ám a repülőtérre épülő egyéb szolgáltatások – szál-

loda, étterem, autó-kölcsönzés, stb. – bérbe adhatók, privatizálhatók, azok bevételéből lehet visszaforgatni magára a létesítmény működtetésére. Azt is megjegyezte a repülőtér-vezető, hogy információi szerint az ÁPV Rt.-nél tíznél több pályázat tornyosul a szegedi repülőtér ügyében. Ezek egy része újabb bevásárló központ építésére szeretné megszerezni az igen értékes területet.

Nagy kár lenne, ha a város, a megye, a régió dédelgetett álma – egy nívósan kiépített légi közlekedési csomópont – egy félre sikerült privatizációval, amely a jelenlegi zavaros tulajdonviszonyok miatt sem lenne egyszerű, elszállna.

V. Fekete Sándor

Búcsú Czákó Jánostól

Munkatársunktól

Hosszú szenvedés után, életének 52. évében, január 20-án elhunyt Czákó János. A szegedi képzőművész emlékezve február 3-án, szombaton délelőtt 11 óra 30 perckor mutatnak be gyászmisét Szegeden, a Dáni utcai Szent József-templomban. Majd ezen a napon délután 3 órakor vehetnek búcsút az alkotótól barátai és tisztelői Mártélyon, a képzőművész táborban. Czákó János hamvait – végakarátának megfelelően – a mártélyi holtág vizébe szórják.

Természetjárók a múzeumban

Munkatársunktól

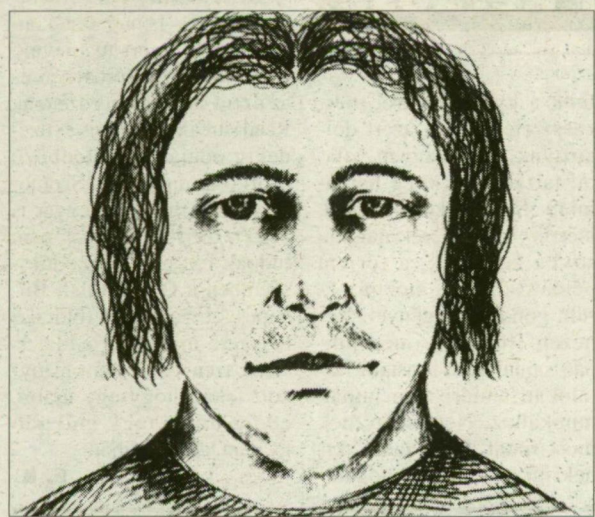
A Szegedi Vörös Meteor SK Természetjáró Szakosztálya február 3-án közös, ingyenes múzeumlátogatásra várja az érdeklődőket. A Móra Ferenc Múzeum bejáratánál délután 3 órakor találkoznak a természet kedvelői, akik ez alkalommal a „Gepidák kora középkori germán királyság az Alföldön” című kiállítás tekintik meg.

Nem emberrablás, ami történt Szegeden

A diáklányokat pszichológusok vizsgálták

Tegnap a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság vezetői sajtótájékoztatón számoltak be az elmúlt héten az országos sajtóban is napvilágot látott, szegedi diáklányok sérelmére elkövetett zaklatásokról. A tavaly novemberben, és az idén januárban történt esetek között nincs összefüggés – állítják a rendőrök, akik a nyomozás újabb fejleményeiről nem árultak el részleteket. A megátalmított diáklányokat pszichológusok is megvizsgálták.

A sajtó állításával ellentétben szó sem volt emberrablásról, legalábbis jogi értelemben – hangsúlyozta dr. Tuczakov Szilvána, a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság sajtóreferense a tegnapi sajtótájékoztatóon. A november 17-i esettel kapcsolatban személyes szabadság korlátozása, míg januárban garázdaság miatt indított eljárást ismeretlen tettesek ellen a rendőrség. A szóvivő ugyanakkor nehezményezte, hogy egyes sajtóorgánumok összefüggést sejtettek a két eset között, holott erről a rendőrség szerint szó sincs. Tuczakov Szilvána azt is elmondta: korábban a nyomozás és az érintettek érdekei miatt nem adtak információt az esetekkel kapcsolatban, s szerinte az eddigi napvilágot látott híradások egy része amellel, hogy indokolatlan pánikot keltett, akadályozta is a vizsgálatot.

A rendőrség feltételezése szerint a grafikán látható férfinek köze lehetett valamelyik esethez

Dr. Molnár Imre ezredes, a megyei kapitányság bünyügyi igazgatója lezögezte: nem azért vették át az ügyet a Szegedi Rendőrkapitányságtól, mert városi kollégáik rossz munkát végeztek volna, pusztán azért, mert a megyei kapitányság jó-

val nagyobb emberi és technikai erőforrással rendelkezik a sikeres felderítéshez. A bünyügyi igazgató ugyanakkor kijelentette, pusztán az elmúlt héten kialakult sajtóhisteria miatt vették át az ügyek vizsgálatát.

Szegedi Zsolt őrnagy, a megyei kapitányság felderítő osztályának vezetője elmondta, az elmúlt napokban ugyan nem sikerült érdemi eredményt elérniük, ám bemutatott egy fantomképet az egyik feltételezett elkövetőről. Azt azonban nem árulta el, melyik ügyben lehet

szerepe a képen látható férfinak.

Dr. Balogh Zoltán alezredes, Szeged rendőrkapitánya elmondta, az iskolák környékén – preventív jelleggel – megerősítették a közterületi járőrözést, és nemcsak egyenruhás rendőrök, de civil nyomozók is vigyáznak a tanulók biztonságára. Ezzel együtt hangoztatta azon korábbi véleményét is, amely szerint fenntartásai vannak az áldozatok által elmondottakkal kapcsolatban. „Biztos, hogy valami történt a gyerekekkel, ám az meglehetősen valószínűtlen, hogy minden részletében úgy, ahogyan azt előadták” – mondta a kapitány.

Dr. Mezey Róbert, Szeged város jegyzője hangsúlyozta, az oktatási iroda által iskolákba kiküldött figyelmeztető körlevéllel nem állt szándékukban pánikot kelteni, a levélben nem is volt erre alkalmas információ. Egyszerűen úgy gondolták, hogy egy olyan városban, ahol összesen 40 ezer diák tanul, nem árt a fokozott óvatosság.

A rendőrségi illetékesek elmondták, a sértett diáklányok tanulóvalóságát pszichológusok is megvizsgálták, ám ennek eredményéről ugyancsak nem hoztak nyilvánosságra semmit. Kéri Barnabás

jegyzet

Szimat

Hagyományosan jelözzük Szegedet. Ügyes szógyártók a mostanában divatos városmarketingek is, és a szemünk előtt, vagy inkább a fülünk hallatára cserélődik a földrajzi-meteorológiai ténnyel hívogató „napfény városa” – sok minden másra. Régiócentrum, fesztiválváros, konferencia-turisztikai központ – így hangzanak a vágyálmos új meghatározások. És: „Szegedi folyamat”. A szókapcsolatot ismerik és használják európai és újlégi politikások, hiszen a Balkánt segítő nemzetközi összefogást jelöli.

Mindezek mellett: az egész országban veszélyes városként is ismerik Szegedet. A mindenütt megtapasztalható közbiztonsági bajokon túl Magda Marinkót, a robbantásokat, a balkáni háborúknak a közeli határon átszivárgó rontásait fűzik a város nevéhez. Lehet, hogy ebben a tekintetben rosszabb a hírünk, mint azt a városlakók mindennapos veszélyérzete indokolná. Bolond gondolat lenne emiatt megcélozni veszélyérzet-növelést, nemde?

Amikor a leányszemélyek személyes szabadságának korlátozása elnevezésű, a hétköznapi slendrián módon csak lányrablásnak nevezett legutóbbi, feltételezett bűnesetekről érdeklődtek az újságírók a rendőroktól, azt a választ kapták, hogy mendemondák keringenek. Nem kell nagydjára verni e mendemondákat, nehogy pánik legyen, meg a nyomozás is hátráltassék. Ez utóbbi olyan szempont, amelyet minden hírgyáros igyekszik komolyan venni. Nem vertünk tehát nagydobot. Viszont az iskolafőntartó önkormányzat körleveleket írt a veszélyről. Tovább tehát nem lehattunk tekintettel más érdekre, mint a tájékoztatási kötelességre, s megírtuk, ki mit mendemond.

A kereskedelmi csatornákon viszont egyenest az A folyt az egész ország képibe, hogy Szegeden lányokat rabolnak el. A rendőrség lépéskényszerbe került, sajtótájékoztató lett, arról, hogy nincs semmi fix, amiről a rendőrök tájékoztatni tudnának. A szegediek erre fix, hogy azt gondolják: nem is akarnak! Meglődnének a mendék meg a mondák, a veszélyérzetük ug-rásszerűen megnő, amiképpen a város országos rossz híre is. Nem hihető, hogy ez volt a cél. Akkor?

Szimat ELI

Távozik a Pick gazdasági igazgatója

Vámosi: közös megegyezés

Vámosi Lukács, a Pick Szeged gazdasági igazgatója felállt székéből. Mint Lajkó József titkárságvezetőtől megtudtuk, a munkaviszony közös megegyezéssel szűnt meg, a területet átmenetileg Bihari Vilmos vezérigazgató viszi tovább. Az okokról, a részletekről nem kívánt nyilatkozni a Pick vezetése.

Tegnap délután sikerült elérni az érintettet, s Vámosi Lukács megerősítette a közös megegyezés tényét. Mint elmondta, emelt fővel jött el a Picktől, s aki csak egy kicsit is követte az eseményeket, tudta, hogy elképzelései nem egyeztek az új tulajdonos üzletpolitikájával. A volt gazdasági igazgató hangszlyozta, a cégben meghatározó részt szerző társaság pénzügyi befektető, s így talán a legfontosabb menedzseri szék a gazdasági igazgatóé. „Nem az új tulajdonos tett lapátra” – szögezte le Vámosi Lukács.

A volt gazdasági igazgató úgy érzi, az a tíz év, amit felső vezetőként a cégnél töltött, a Pick aranykora volt, s erre büszke; A társaságnak azt kívánja, hogy a következő tíz év is hasonlóan sikeres legyen. Vámosi Lukács végigvitte a tőzsdei bevezetést, nem csak rajta múlt, de szerepe volt abban, hogy a Picket egykor a legjobb tőzsdei kibocsátónak minősítették. Arra a kérdésre, miért most, a gazdasági év lezárása előtt hozta meg döntését, úgy válaszolt, a mérleg fő számai már ismeretek, az elmúlt évet nagyjából lezárták, tehát nem hagyta cserben a Picket.

K. A.

BODROGI BAU

sofa Stílus és minőség

A Sofa nyílászárók a kiváló minőség mellett stílus és egyediséget is jelentenek.

Varázsolja kívül-belül egyedivé otthonát!

Vásároljon Sofa nyílászárókat tavalyi áron!

Béfa nyílászárók rövid határidővel megrendelhetők.

Egyes belső ajtók azonnal megvásárolhatók, a készlet erejéig.

Hódmezővásárhely, Mátyás u. 38., Tel./fax: 222-133.

BAUHAUS ÉPÍTÉSI SZAKÁRUHÁZ

Szeged, Szent László u. 5. Tel.: 62/458-558

Csongrád, Kossuth tér 4., Tel.: 63/475-555